

[Niels Helveg Petersen.]

arbejde i Nordisk Råds delegationer, at man fik udvidet kontakten til de øvrige nordiske lande, og jeg synes, man skal prøve på at udvide dette supplement — men netop som et supplement, ikke som en erstatning for, at nationerne mødes hver for sig og fastlægge de særlige nationale retningslinjer.

Et enkelt punkt vil jeg fremdrage til sidst, og det er det nordiske tv-samarbejde. Det er en meget stor opgave at få etableret et sådant samarbejde inden for tv, at vi i de nordiske lande kan tage de andre landes programmer. Der vil være omkostninger ved det både af rent teknisk art og i forbindelse med ophavsretlige regler. Men lad os holde fast i perspektivet, som ud fra nordiske synspunkter er meget stort. Det vil øge kendskabet i befolkningen til levevilkår og forhold i de øvrige nordiske lande. Det nordiske samarbejde mangler måske netop i disse år, hvor vi diskuterer økonomi og tilknytningen til fællesmarkedet meget stærkt, en stærkere folkelig drivkraft, den kunne skabes ved et nordisk tv-samarbejde. At det så derudover nedbrød et monopol i Danmark, ser jeg kun på med glæde. Der er i det radikale venstre et meget stærkt ønske om at fremme denne sag. Jeg vil kun sige til regeringen, at vi følger med meget stor opmærksomhed, hvad der videre sker, og at vi vil gøre, hvad vi kan for at minde regeringen om, at dette er et stort radikalt ønske.

Poul Dam: Da Nordisk Råd samledes til første del af 21. session i Oslo, var der mange, der havde en fornemmelse af, at det var noget i retning af et gravøl. Der var mange dystre spådomme om, at det nordiske samarbejde var på vej ud. Vi kan vel konstatere i dag — og kunne konstatere det allerede under sessionen i Oslo — at disse spådomme ikke var rimelige. Det nordiske samarbejde har det på mange måder meget godt til trods for den krise, der opstod omkring Nordekforhandlingernes sammenbrud og de nordiske landes forskellige forhold til EF, som flere af de tidligere ordførere har talt så meget om, at jeg måtte kigge efter i dagsordenen for at se, hvad det egentlig var, vi drøftede. Jeg skal ikke gå videre ind i denne debat. Jeg er ikke enig i de bemærkninger, der er fremsat om, hvem der havde ansvaret

for, at Nordekforhandlingerne brød sammen, men det er jo noget, som vi har talt om før, og det skal jeg som sagt lade ligge.

Vi har i den senest forløbne tid været vidne til oprettelsen af en række nye nordiske institutioner, og det kan der naturligvis siges meget godt om. Måske er det også rigtigt, at oprettelse af institutioner af og til kan være en erstatning for virkeligt, sandt liv. Det kan blive noget krampagtigt, og det kan måske virke noget fjernt. Herom lidt mere noget senere. Selve aktiviteten i Nordisk Råd og i de forskellige udvalg kan vel også af og til virke en lille smule febrilsk, som om man for enhver pris skal demonstrere både viljen til det nordiske samarbejde, og at der altså er et vældigt liv i det hele.

Selv om der er både dette lidt kunstige og dette lidt febrilske over noget af det, der foregår i Nordisk Råd, må jeg alligevel sige, at der er håb; der er mange gode anslag, mange gode muligheder, i det nordiske samarbejde, som det nu forløber. Også den anden del af den 21. session, som vi skal have i næste uge i Stockholm, tegner til at blive væsentlig. Den bliver kort, men der bliver i hvert fald ét meget vigtigt anliggende på programmet, nemlig spørgsmålet om det nordiske lovgivningssamarbejde i fremtiden, en debat, som jeg i hvert fald venter mig meget af.

Hr. Stetter og andre har talt om behovet for at styrke parlamentarikernes indflydelse, og det vil jeg meget gerne skrive under på. Hvis Nordisk Råd virkelig skal spille en rolle, så skal der tillægges disse møder mellem parlamentarikere en virkelig indflydelse, også på de mange nye institutioner. Den indbyrdes kontakt, som nordiske parlamentarikere får med hinanden ved disse møder, er i sig selv meget værdifuld, men hvis den ikke fører til en øget indflydelse, kan den måske i det lange løb virke en smule futil.

Jeg tror, at denne indbyrdes kontakt ville blive styrket, hvis man — og her er jeg også enig med hr. Stetter — styrker og understreger den partipolitiske opdeling i Nordisk Råd, naturligvis — som hr. Niels Helveg Petersen sagde — som et supplement til den opdeling i delegationer, som vi er vant til at have. Vi har igennem kontakt med partier, som vi ikke er enige med i ét og alt, men som vi dog har visse berøringspunkter med,